

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

63. An, si invasus, etiam Nobilis possit fugere, & occidat aggressorem,
teneatur ad restitutionem? Ex p. 5. tr .4. r .48.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](#)

aggressus ut iure suo defendendi & inuasorem occidere.

3. Tertia opinio distinguit. Vnde Fernandez in exam. Theol. moral. p. 1. c. 14. §. 1. n. 13. sic ait. Dico igitur cum facilis erit recuperatio per iudicem, illicitum est raptorem occidere. Ita Sot. 5. q. 1. art. 8. cum plurimis Theologis & Iuris, quos refert. Illicitum, inquam, contra charitatem, qua iubet leue damnum pati pro evitando maiori, aut faitem maximo proximi; sed leue damnum est, breui tempore carere rebus suis, maximum verò malum vita orbitas: ergo ex charitate tenuit quis garre breui spatio suis rebus, ut deuteuit alterius occisionem. Illicitum etiam est contra iustitiam, quia nemini ex officio licet inferre grauissimum damnum proximo pro evitando leui suo, alioqui pro teruncio licet raptorem occidere.

4. Dico secundū. Cūm difficultissima speraretur ablaturum rerum recuperatio per iudicem, tunc si aliter quam occidendo non posset quis sua comparare, licet occidere furem. Ita Fernandez & Malderus in 2. 2. tract. 3. c. 1. dub. 13. §. dico quinto.

5. Omnes ista tres sententiae sunt probabiles, sed ego secundū. Caetani magis adhæreo, quam etiam tener Lessius lib. 2. c. 9. dub. 11. num. 71. & Rebelliū p. 2 lib. 3. q. 12. num. 10. vbi docet non peccare contra iustitiam, ac proinde non teneri ad restitutionem, si quis occiderit inuasorem rerum suarum, etiam si eas iudicat, si illum non occideret, postea posset recuperare. Et ratio est, quia inuasor nullum ius iustitiae habet, ut dominio inuito res suas accipiat, sed iniuste eas inuidit. Ergo iuste eas defendere quis posset etiam cum detimento ipsius inuasoris.

RESOL. LXIII.

An, si inuasus, etiam Nobilis, posse fugere & occidat aggressorem, teneatur ad restitutionem? Ex part. 5. tr. 4. Rel. 48.

§. 1. Afirmatiū responderet Rebelliū p. 1. lib. 3. q. 12. n. 6. vbi sic ait: Teneretur nihilominus fugere laicus etiam nobilis, si aggressori præbuerit vehementer occasionem aggreditissim per magnam inuariam. Ita ille, cum aliis.

2. Verū mihi contraria sententia magis placet, quam tueret Lessius lib. 2. cap. 9. dub. 21. n. 136. Molina de iust. tom. 4. tract. 3. disp. 8. & Bicanus in 2. 2. D. Thom. q. 6. 2. de restit. 9. 9. conel. 3. vbi sic ait. Qui inuasus ab altero potest fugere, vel aliter declinare, et si id non faciat, se debita moderatione se, vel sua defendens occidat inuasorem, non tenetur ad restitutionem. Ratio est, quia non peccat contra iustitiam, sed contra charitatem, non enim ex iustitia tenebatur fugere, vel à via declinare. Confirmatur, quia nemo ex sua malitia, qua vult alterum inuadere, acquirit ius in illum; quo illum obligat ad fugam, ita ut nisi fugiat, vel patitur se interfici, censetur ipsi facere inuariam, sed solū tenetur fugere ex charitate, si sine honoris dispensio possit. Ita Bicanus.

3. Nec valer dicere cum Rebello, quod præbuit vehementer occasionem aggressori per contumelias, vel alias modos grauter inuiriōs: nam respondeo cum Fausto in specul. Confess. disput. 25. q. 10. numer. 2. & alii, quod licet inuasor habuerit occasionem aggrediendi, iniustiam tamen, & peccatum commitit in agressione, & licet inuasus peccauerit in occasione, quam dedit inuasori, nihilominus postea iuste defendit se ab eo: ergo si eum occidat, non facit ei inuariam, ac proinde non peccat contra iustitiam, & ideo ad nullam restitutionem tenetur, sed se habet illud homicidium tanquam per accidentis, & mediante alte-

rius malitia proueniens occasione inuasor illate. Sed an haec doctrina militet in Clericis, dicimus in sequenti resolutione.

RESOL. LXIV.

An Religiosus, vel Clericus nolens fugere, si occidat inuasorem, peccet contra iustitiam, ita ut teneatur restituere?

Et an ut supradicti auerant graues iusti baculi, vel prægnis inferendos, vel ob leuem alapam vitandam, posse inuasorem occidere inuasorem, & non teneantur fugere, etiam si possint, siue fuga sit dedecori, siue non, nece- neantur ad restitutionem? Ex part. 5. tr. 4. Rel. 49.

§. 1. P Ecce contra iustitiam, & tenet ad restitutionem, docet Petrus Nauarra de ref. lib. 2. c. 1. num. 3. 9. In Clericis enim locum non habet decessus honoris, cūm enim humilitatem, modestiam, ac manuſtudinem profiteantur, nullum ei decessus auctoritatis ex aliorum contumeliis, aut ex eo quod fugiat, sed potius gloria & bonum nōmen, neque pauci habentur, sed magni potius; quod, ut dictum est, non accedit in viro nobili facultati: ergo, &c. Et ita hanc tentiam docet etiam Rodriguez in fam. tom. 1. c. 220. n. 13. vbi sic ait. [Nos es licito a Clerigos hinc matar a los que los acometen por defender su honra, antes o despues que han recibido la injuria, aſſi lo tienen los autores alegados, afirmando que no solamente pecan contra la religion de su estado, mas aun contra la justicia, y aſſi estan obligados a restitutione conoverdaderos homicidas, porque en ellos no ay, ni milita la razon de la defension de la honra pues moyendo no la pierden, antes la ganan, ya que profesan humildad conforme su estado.] Sic ille.

2. Verū non desinam hinc admotare Lessium lib. 2. c. 9. dub. 22. num. 8. 6. docere supradictos in tali casu peccate quidem contra charitatem, non autem contra iustitiam, atque ideo ad restitutionem non tenet, maximē si vita, vel fortuna inuadantur; non enim ex iustitiae tenet fugere, & haec bona talia sunt, ut possit ea defendere. Idem dicendum si grande iusti baculi, per pugni inferendi, qui vt hos aterat, posset le me- ri. Ita Iul. Clar. de homicidio, n. 2. vbi generatim docet, inuasus non teneri fugere, etiam si possit, siue fuga sit dedecori, siue non, dicitque esse communem opinionem in Iurisperitorum, quod intellige non ita teneri vt peccet contra iustitiam, si se defendat: videtur tamen peccare contra iustitiam, si ob legem alapam vitandam occidat, quiares, quam defendit, magni momenti non censetur, ac proinde non videtur ei esse ius, causa illius retinenda tantum malum irrogandi. Ita Lessius loc. cit. & post illum Tannerus tom. 3. disp. 4. q. 8. dub. 4. num. 7. 8. Hurtado & Mendoza in 2. 1. vol. 1. disp. 17. fol. 16. §. 135. & s. 2. 1. §. 162. Bicanus de iust. in 2. 2. D. Thom. q. 9. 9. de restit. conel. 3. vbi docent, quod in nostro casu Ecclesiasticus lege iustitia non teneri magis quam saecularis.

RESOL. LXV.

An si vir infime conditioni, vel vir Ecclesiasticus, nolis arripere fugam, sed resistat & occidat inuasorem, non solum peccet, sed teneatur ad restitutionem? Et utrum praedicti Clerici, & Religiosi, etiam infime conditionis homines, qui alapam percussi, vel fuger, aut quemque alio modo inuasi non sibi consulunt fugere ante acceptam alapam, & inuariam, sed reparationem, & occidunt inuasorem, peccantem mortaliter contra iustitiam, et solum contra charitatem? Ex p. S. x. 7. & Milc. Rel. 49. Nouilli